

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 281: Túc Là Dụng Công Trên Chỗ “Chẳng Nên Thủ Pháp, Chẳng Nên Thủ Phi Pháp”

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 021)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Túc tụng bất ưng thủ Pháp, bất ưng thủ phi Pháp thượng dụng công.】

(Nghĩa là: Dụng công ngay trên chỗ “Chẳng nên thủ Pháp, chẳng nên thủ phi Pháp”.)

Pháp và phi Pháp, kỳ thực nằm ngay trong đời sống thường nhật của chúng ta. Trước đây chúng ta đã nêu ra rất nhiều ví dụ: mặc áo ăn cơm, khởi tâm động niệm, xử sự đối người tiếp vật; hai bên pháp tướng và phi pháp tướng đều phải là.

Cho nên, phải đem lời dạy trong “Kinh Kim Cang”, tu ở chỗ nào? Tu ngay trong đời sống. Mỗi ngày mặc áo ăn cơm, không chấp trước phi pháp tướng, không thủ phi pháp tướng; phi pháp tướng là “Không” (chấp không), tôi ngày ngày mặc áo ăn cơm, tôi không có chấp vào Không. Tuy là mặc áo ăn cơm, nhưng trong tâm thanh tịnh, đối với việc mặc áo ăn cơm không có một chút phân biệt chấp trước nào, [đó là] không chấp pháp tướng.

Các vị xem thấy trên Kinh nói: “Bất trước pháp tướng, bất trước phi pháp tướng” (Chẳng chấp pháp tướng, chẳng chấp phi pháp tướng). Pháp tướng, phi pháp tướng ở đâu? Ở đâu tìm cũng không thấy, vậy công phu của quý vị dùng ở chỗ nào? Chính là ngay trong đời sống.

Hôm nay quý vị đi làm việc, quý vị rất chăm chỉ nỗ lực làm việc, đó là không chấp “phi pháp tướng” (không buông xuôi, lười biếng). Tuy là chăm chỉ nỗ lực làm việc, nhưng tâm địa của chính mình rất thanh tịnh, quả thực không có phân biệt, không có chấp trước, đó là không chấp “pháp tướng”.

Không chấp pháp tướng, thì công việc của quý vị dù có phiền phức đến đâu, quý vị cũng sẽ ứng phó được rất viên mãn, quý vị không cảm thấy phiền; [công việc] có nhiều hơn nữa cũng không cảm thấy nhiều. Người khác làm thì thấy rất mệt, quý vị làm lại thấy rất nhẹ nhàng, vì sao vậy? Vì quý vị không chấp pháp tướng.

Cái này học được rồi, thì phải lập tức dùng ngay mới được! Dùng ngay trên khởi tâm động niệm. Niệm đầu sanh diệt đó cũng là Pháp, là Pháp trần. Quý vị xem trong Lục trần: Sắc, Thanh, Hương, Vị, Xúc, Pháp. Mắt thấy là Sắc, tai nghe là Thanh, ý niệm trong tâm là Pháp trần. Cho nên quý vị đâu là ngồi yên ở đó bất động, thì dùng công phu gì? Phải dùng cái công phu này.

Chúng ta thấy có rất nhiều người học Thiền, mỗi ngày đều tọa thiền (đả tọa), thân thể ngồi ở đó, không tệ! Giống như tượng Phật gỗ đá điêu khắc vậy, nhưng bên trong vẫn cứ suy nghĩ lung tung. Trước đây, Lão Cư sĩ Hoàng Niệm Tổ có nói, cái “Thiền” (禪) của người đó giống như sợi dây thừng buộc chặt lại vậy, Ngài nói đó là cái “Triền” (纏 - sự ràng buộc), Ngài nói rất thú vị. Người đó ngồi cái “Triền” ấy, ngồi xuống rồi thì không biết bao nhiêu phiền não đang trôi buộc họ, vọng tưởng đang trôi buộc họ, không biết dụng công.

Người biết dụng công thì làm thế nào? Tĩnh tọa là dụng công ngay trên Pháp trần. Pháp trần cũng có tướng, khởi một vọng tưởng thì nó đều có tướng. Phải ngay ở chỗ này mà lìa cả tướng và phi tướng, cho nên họ đả tọa cũng là dụng công.

Chư vị nên biết, lúc này tôi giảng cho quý vị trước là dụng công trên việc mặc áo ăn cơm, dụng công trên công việc, dụng công trên việc xử sự đối người tiếp vật, thì việc tĩnh tọa đó cũng là dụng công, đâu có sai biệt? Các vị thử nghĩ xem, có phải nhất định là phải đi đả tọa không? Không nhất định! Chỉ cần là dụng công. Thế nào gọi là dụng công? Hai bên đều chẳng trụ thì gọi là dụng công. Trụ vào một bên, thì đó chẳng phải là công phu, đó là dùng sai công phu rồi.

Đến đây quý vị mới thấu hiểu, người thật sự biết dụng công, thì đi đứng nằm ngồi, tất cả chốn, tất cả thời, trong tất cả cảnh duyên đều là [đang dụng công], đâu có sai biệt? Khởi tâm động niệm, ngôn ngữ tạo tác, phải dụng công ngay trên những chỗ này. “Kinh Kim Cang” chính là dạy cho chúng ta phương pháp này, dạy chúng ta hai bên đều chẳng trụ.

Hai bên đều không phân biệt, không chấp trước, như vậy tâm của quý vị vĩnh viễn giữ được thanh tịnh, thân của quý vị xác thực làm những sự nghiệp lợi ích tất cả chúng sanh. Đây mới là điều Thế Tôn dạy chúng ta phát đại tâm đại nguyện, “ *khiến cho tất cả chúng sanh đều nhập Vô Dư Niết Bàn mà diệt độ đó*”. Ngay trong đời sống thường nhật, đi đứng nằm ngồi của chúng ta, [chúng ta] đã làm được rồi, đều làm được rồi, làm được một cách viên mãn rồi, không cần phải nói một câu nào.

Phật làm cho chúng ta xem, chúng ta có hiểu hay không? Bồ Tát làm cho chúng ta xem, chúng ta có hiểu hay không, có biết cách làm hay chưa? Các bậc Thiện tri thức trong Thiền Tông thường hay nói: “*Hội ma?*” (Biết chăng/Lãnh hội chăng?), quý vị có biết không? Biết rồi (lãnh hội rồi), thì quý vị nhập rồi, quý vị đắc được môn đường (lối vào), quý vị thâm nhập rồi.

Nói cách khác, biết rồi, thì trong đời sống thường nhật quý vị thấy đều biết hết. Từ nay về sau, cuộc sống mà quý vị trải qua là Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật. Thử nghĩ lại xem, lúc trước khi chưa biết, cuộc sống quý vị trải qua là cuộc sống của Tam đồ Lục đạo; sau khi biết cái này rồi, thì lập tức trải qua chính là cuộc sống của Phật Bồ Tát.

Chuyển phàm thành Thánh, chính là ngay trong khoảng một niệm này. Quý vị phải biết chuyển, phải chuyển cho nhanh! Hôm nay nghe xong, thấy cũng có chút đạo lý, nhưng bây giờ vẫn chưa được, đợi vài năm nữa tôi mới chuyển. Đợi vài năm nữa, quý vị có thể bảo đảm mình còn sống được mấy năm chăng? Phải biết rằng mạng người nằm trong hơi thở, cho nên phải chuyển cho nhanh.

Trước đây không biết, không còn cách nào, đành chịu thôi, vì Mê! Hôm nay giác ngộ rồi, minh bạch rồi, lập tức làm ngay, tức khắc chuyển đổi lại.

Xin nói với chư vị, vừa chuyển đổi lại thì quý vị đắc đại tự tại, đây là sự thật, quý vị đắc đại khoái lạc (niềm vui lớn). Rất nhiều phiền não nơi thân tâm của quý vị, cho đến những thống khổ, bệnh tật, đau đớn đều không còn nữa, thoáng chốc liền chuyển mất rồi. Tại sao lại không chuyển? Phương pháp này đã dạy cho chúng ta, chúng ta cần phải biết.